

Rondom de kerkdiensten

ds. Arjan van Lagen

Van Pasen naar Pinksteren

In het Evangelie naar Johannes vallen Pasen en Pinksteren op één dag (Johannes 20:22), maar in de traditie van de kerk is het een weg, een weg van vijftig dagen. Pinksteren betekent dan ook "de vijftigste". Het is niet zomaar een telwoord, maar verwijst naar de joodse wortels van dit feest.

Van zondag naar zondag

Het is een weg van zondag naar zondag, zondagen met prachtige namen. Je zou deze namen als volgt kunnen uitleggen.

De zondag na Pasen heet "Als pasgeboren kinderen", een verwijzing naar 1 Petrus 2:2. Met Pasen opgestaan, nieuw geboren en dat staat centraal in de klassieke traditie van deze zondagen.

De naam van de zondag daarop is "de goedertierenheid van de Heer". Het Goede Herdermotief beheerst de viering van de zondag. Je zou kunnen zeggen: als pasgeboren kinderen hebben we een herder nodig, die ons bij de hand neemt en ons leert lopen.

Dat leidt tot de volgende zondag "Juicht". De herboren mens die aan de hand van de Goede Herder leerde lopen breekt in juichen uit.

En de zondag daarop zelfs in zingen, want die zondag heet "Zingt!".

Maar het leven bestaat niet alleen uit juichen en zingen, het is niet een en al halleluja. Daarom heet de volgende zondag "Bidt". Ongetwijfeld zal deze zondag, waarop het gebed centraal staat, aansluiten bij de traditie van de biddagen die in deze tijd plaatsvinden.

De reeks van zondagen wordt dan onderbroken met de veertigste paasdag, beter bekend als "hemelvaartsdag". Vroeger werd deze dag vaak gebruikt als "toogdag" van en voor jongeren, maar ook bijeenkomsten voor allerlei leeftijdsgroepen.

Wij hebben een gezamenlijke dienst om 10.00 uur samen met de Lutheranen.

We zetten onze weg van Pasen naar Pinksteren vervolgens met dit gegeven verder, want de laatste zondag voor Pinksteren wordt vaak "wezenzondag" genoemd. Deze benaming is wel duidelijk. De leerlingen van Jezus zijn als wezen na de terugkeer van de verrezen Heer naar zijn Vader. Een andere naam voor deze zondag is "Hoor", afgeleid van de psalm van deze zondag, psalm 27: "Hoor, Heer, hoe ik luide roep".

Als nieuwgeboren aan de hand van de Goede Herder leerden we lopen, juichen, zingen, bidden en nu wordt het een roepen om de Geest.

En dan komt op de achtste paaszondag: Pinksteren. We hebben dan een weg afgelegd van vijftig dagen en met de adem van God in de rug mogen we verder onze levensweg vervolgen, als gemeente en ieder persoonlijk.

Aan de Pinksterdienst werkt onze cantorij onder leiding van Mariëtte Kroese mee. Een dienst van Schrift en Tafel waarin wij Gods nabijheid in zijn Geest mogen vieren.

Een uitnodiging

Gaat u mee met deze weg van vijftig dagen? U zult ontdekken dat u niet alleen bent, maar met vele reisgenoten op weg. Wij wachten op u!

Een goede tijd toegewenst en vrede voor een ieder.

Overdenking

Annie Vis

In de Grote of St. Vituskerk te Naarden zijn gewelfschilderingen te zien waarvan afbeeldingen staan in de bijbel die naar die stad genoemd is: de Naardense Bijbel.

De verhalen die worden uitgebeeld corresponderen met elkaar, dat wil zeggen, dat een verhaal uit het Eerste Testament zijn pendant heeft in een verhaal uit het Tweede Testament. Sommige van die vergelijkingen doen enigszins bizar aan. Bijvoorbeeld als je ziet dat het legendarische verhaal over de bespotting van de profeet Elisa door tweeënveertig ondeugende jongetjes, gepaard gaat met de bespotting van Jezus op weg naar het kruis. De vergelijking van het verhaal waarin de

jongetjes als straf voor het uitjouwen van de profeet door twee berinnen worden verscheurd met het lijdensverhaal van Jezus, lijkt mij voor de hedendaagse bijbellezer/-kijker niet aanvaardbaar.

De verbinding van het eveneens legendarische verhaal over de krachtpatser Simson in de stad Gaza met het verhaal van de Opstanding, is mij ook niet meteen duidelijk. Als Simson merkt dat hij door de Gazieten belaagd wordt, redt hij het vege lijf door de stad uit te vluchten. Hij rukt de deuren van de stadspoort uit hun posten, legt ze op zijn schouders en klimt ermee omhoog naar de top van een berg. Dit verhaal en de link met het Opstandingsverhaal zal waarschijnlijk te maken hebben met wat Jezus in het Mattheüsevangelie tegen Petrus zegt over de sleutels van het koninkrijk: dat de poorten van het dodenrijk de vergadering (NBG: gemeente) niet zullen overweldigen.

De vergelijking van de afbeelding van Mozes die de Wet ontvangt op de berg Sinai met die van de uitstorting van de Heilige Geest op de apostelen, komt wel direct bij mij binnen. Het joodse Pinksterfeest (Sjavouot) is het feest van de Wetgeving op de Sinai. Een joods verhaal (midrash) vertelt dat bij dit gebeuren, dat met veel geweld en vuur gepaard gaat, de stem van God in zeventig tongen verdeeld wordt, zodat alle volken op de aarde bekend worden gemaakt met de Tien Woorden.

Elementen van deze vertelling zijn terug te vinden in het Pinksterverhaal van Lucas, als hij schrijft over het verschijnen van tongen van vuur die zich neerzetten op de apostelen.

Er zijn meer kerken in Nederland waar gewelfschilderingen of fresco's te zien zijn van bijbelverhalen uit het eerste Testament die gelijk opgaan met verhalen uit het Tweede Testament. Bijvoorbeeld in Onze Lieve Vrouwekerk in Harderwijk en in de St. Pancras in Enkhuizen. Wat betreft de kerk in Naarden: Twintig van de drieëntwintig gewelfschilderingen laten deze onderlinge samenhang zien. En al spreekt de ene vergelijking je meer aan dan de andere: beide delen van de bijbel krijgen gelijke aandacht.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Uit de kerkenraad van maart 2006

Jan van der Meulen

Nadat de notulen zijn vastgesteld en de actiepunten zijn nagelopen staat de bezinning op het programma. Dit keer is het rond het afscheid van de Bijlmer Duif. Naast een aantal kerkenraadsleden die vrijwilliger waren bij de Bijlmer Duif, zijn Nel Vente en Astrid Cramer aanwezig. Aan de hand van de vraag: wat vond je als vrijwilligers het leukste en / of het moeilijkste? Als moeilijkste werd de passiviteit van veel bezoekers gezien. Maar toch is het op dat terrein door geduldig doorgaan gelukt enig succes te boeken en bijvoorbeeld medewerking te krijgen bij het koken van de wekelijkse maaltijd. Alle medewerkers hebben goede herinneringen aan de Bijlmer Duif. Zo wordt de dankbaarheid gememoreerd van een van de bezoekers die met steun van de Bijlmer Duif voor de eerste keer van zijn leven zijn (50^e) verjaardag vierde. Aandacht voor de vrijwilligers was ook een sterk punt van de Bijlmer Duif. Toerusting en training van tevoren en daarna de vraag of men het werk ook wilde blijven doen heeft altijd goed gewerkt. De band met de kerken die de Bijlmer Duif hebben opgericht is niet altijd even intensief gebleven. Soms hebben de vrijwilligers van de Duif zich wel eens in de steek gelaten gevoeld door de kerken. Er zijn perioden geweest dat er weinig initiatief / belangstelling voor de Duif was vanuit de kerken. Stoppen was uiteindelijk onvermijdelijk vanwege het teruglopen van het bezoekersaantal zowel als van het aantal vrijwilligers. Als oecumenisch project heeft de Duif goed gewerkt. Door juist samen iets te doen vallen de verschillen tussen de kerken weg.

Vanuit de diaconie wordt voorgesteld om een keer een gemeentedag te organiseren rond het beleid van de diaconie. Er was al het plan voor een gemeentemiddag met als thema het geloofsgesprek. Er moet dus een keuze gemaakt worden. (Het moderamen) en de kerkenraad zullen zich daar nog over beraden.

De beide predikanten zullen een werkverslag schrijven. Arjan van Lagen voor de kerkenraadsvergadering van mei en Jan van der Meulen voor de vergadering van juni.

Vanuit PERKI wordt verslag gedaan van de landelijke ontmoetingsdag op 11 maart 2006 van PERKI met de PKN in Utrecht. Vanuit onze gemeente waren Wil Latul, Arjan en ik aanwezig. Centraal stond de vraag naar samenwerking tussen PERKI en PKN zowel landelijk als plaatselijk. Er is een DVD gemaakt over PERKI en die zal gebruikt worden bij de bezinning over PERKI in een van de volgende kerkenraadsvergaderingen.

In het vierkerkenoverleg is gesproken over oecumenische samenwerking aan de hand van de vraag: "Wat hebben we voor elkaar over?" De EBG spitste dit onderwerp toe op de kerkzalenruil en was van mening dat onze gemeente niet oecumenisch is aangezien wij niet bereid zijn om de grote kerkzaal in te ruilen voor de kleine. Deze mening werd niet gedeeld door de andere eigenaarkerken. Voorwaarde voor een goede samenwerking is goede communicatie. Wellicht is meer direct contact tussen de oudstenraad van EBG en onze kerkenraad een manier om de communicatie tussen de EBG en onze gemeente te verbeteren.

In de Beheerscommissie is het voorstel gedaan om voortaan huur te vragen voor het gebruik van de grote kerkzaal voor de kerstdienst voor drugsverslaafden. Over dit voorstel is door de beheerscommissie nog geen besluit genomen, maar de kerkenraad steunt Piet Baaijens in zijn afwijzing van dit voorstel.

Marja Engelage zal Irma Blits opvolgen in de vrijwilligerszorgcommissie.

Talenten in het kerkhuis

Mérea Koolstra

Hebben sommige van u zin in hun taalvaardigheid Frans op te halen, dat kan met enthousiaste Frans sprekende bezoekers van het kerkhuis. Ik ben bereid om met hen activiteiten te organiseren. Heeft u wensen of interesse op dat gebied, neem contact met mij op.
A bientôt peut-être...

Bericht van de 'Dertigers'

Evelien Wingelaar

Als ouderling van de leeftijdsgroep 'Dertigers' heb ik ter verkenning een enquête gehouden onder deze leeftijdsgroep. De leeftijdsgroep heb ik vrij ruim genomen: alle mensen tussen de 25 en 45 jaar oud. Dit bleken er zo'n 165 te zijn binnen onze gemeente! Begin januari van dit jaar heb ik 165 enquêtes verspreid en wachtte op respons...

Uiteindelijk kreeg ik 20 reacties terug (ongeveer 12%): 1 per telefoon, 9 per e-mail en 11 stuurden (of gaven mij) de enquête zelf terug.

Van de 20 waren 9 reacties verzoeken om uitschrijving, adreswijzigingen, vermeldingen dat die persoon daar niet meer woonde, etc. Het aantal mensen die de enquête volledig hebben ingevuld komt zo op 11 (bijna 7%).

In de enquête stelde ik vragen over betrokkenheid voelen bij de kerk, specifieke zaken die dertigers bezighouden en waar de kerk zich meer op zou kunnen richten, of mensen prijs zouden stellen op bezoek of juist een avond voor dertigers georganiseerd door de kerk. Er zijn geen heel verrassende uitkomsten uitgekomen. Hier wat uitkomsten:

(Als ik schrijf: 'de mensen' bedoel ik de mensen die de enquête hebben ingevuld)

De meeste mensen voelen zich betrokken bij de kerk en zijn recentelijk nog naar een kerkdienst geweest. De betrokkenheid komt voort uit geloof en gemeenschap delen, aanwezigheid bij kerkdiensten en actief zijn binnen de kerk.

Ongeveer de helft van de mensen stelt prijs op bezoek, maar voor sommigen hangt het af van het doel van het bezoek en de rest wil geen bezoek van de kerk.

Een avond georganiseerd voor dertigers wordt door een paar mensen wel op prijs gesteld, maar een aantal zijn al actief bij de dertigers gespreksgroep of hebben voldoende andere activiteiten binnen de kerk.

Van de paar mensen die de vraag beantwoordden over zaken waar de kerk zich mee bezig zou kunnen houden, kwamen nogal wat interessante opmerkingen. 'De Dertiger' behoort tot een nogal diverse groep met zeer uiteenlopende levens (partner/geen partner, kinderen/geen kinderen, etc.), hoe je leven in te richten als je gelooft, geloof in de praktijk, druk bestaan: ruimte vinden voor geloofsverdieping en groei, welke keuzes maak je, plaats en betrokkenheid in de samenleving, kritisch bekijken van traditie: koesteren, loslaten?

Jammer dat ik zo weinig ingevulde reacties terugkreeg, maar al met al toch een interessant resultaat. Nu kan ik gaan nadenken over hoe nu verder te gaan: individuele bezoeken is zeker een optie en ook een avond organiseren behoort tot de mogelijkheden. Gelijk neem ik deze gelegenheid te baat om nogmaals de aandacht te vestigen op de gespreksgroep voor dertigers die nu al anderhalf jaar goed loopt. We ontmoeten elkaar een keer per maand op woensdagavond en bepalen gezamenlijk wat we bespreken en wie het voorbereidt. Het zijn avonden waarin we binnen een sfeer van respect en openheid aan de hand van een onderwerp, spel, of boek over kerk, geloof, inspiratie en andere (soms persoonlijke) zaken praten. Nieuwe mensen zijn altijd welkom, laat me even weten of je een avond mee wilt doen om te kijken of het iets voor je is. Onze volgende avond is op 10 mei en de laatste avond voor de zomervakantie is op 14 juni. Tevens kun je contact met me opnemen als je meer informatie wilt over deze gespreksgroep. Welke 'dertiger' er sowieso prijs op stelt eens een avond door te praten over kerk en geloof of die zijn/haar verhaal eens kwijt wil: je bent erg welkom om contact met mij op te nemen.

(020) 365 2411 of 06-1284 0828
e.wingelaar@mail.com

Parlez vous Français?

*namens de diaconie,
Méréa Koolstra*

De diaconie wil mensen graag tot hun recht laten komen. Dat kan bijvoorbeeld door het op een zinvolle manier gebruiken van hun talenten.

Het Kerkhuis heeft onder andere contact met Franssprekende Afrikanen. Deze asielzoekers willen graag hun horizon verbreden, tussen de mensen komen. Zo zijn ze niet tot last (wat zo vaak gedacht wordt), maar tot steun.

Daarom wil de diaconie een 'cursus' opzetten voor mensen die graag Frans willen leren spreken, of hun spreekvaardigheid willen vergroten.

Dat kan zijn als hobby, maar ook ter voorbereiding als men uitgezonden wordt, bijvoorbeeld in het kader van Artsen zonder Grenzen (Docteurs sans Frontiers).

Deze 'cursus' kan plaatsvinden in het Kerkhuis (niet op woensdag).

Bovengetekende wil zich hier graag voor inzetten en als deskundige en coördinatrice fungeren.

Wie belangstelling heeft, kan zich bij mij melden. Telefoon 690 9949. merrea.lebailly@zonnet.nl

Opnieuw, uw kerkblad

Sjouke van der Bij,
penningmeester

"Offer of fooi.?"

Onlangs las ik een stukje waarin geschreven werd over het geven aan goede doelen. Daarbij werd verwezen naar de Bijbel waar veelal gesproken wordt over het geven van "tienden".

De schrijver maakte daarop een rekensommetje over een kerkgemeenschap met 250 actieve betalende leden met een gemiddeld inkomen van bruto € 20.000. Als iedereen dan een tiende daarvan zou bestemmen als gift en daarvan de helft voor de kerk zou bestemmen dan zou dat voor

die kerk € 250.000 opleveren. Een bedrag om jaloers op te worden. Ook onze kerk zou direct uit de problemen zijn en er zou zelfs ruimte zijn voor nieuw beleid.

U zult nu misschien denken wat heb ik nu aan dit stukje met als titel "Opnieuw, uw kerkblad". Wel in maart heeft u een acceptgiro ontvangen voor een bijdrage aan het kerkblad. Deze bijdrage is zelfs van dien aard dat u ook nog waar voor uw geld krijgt. Veel lezers hebben al gehoor gegeven en een bijdrage gegeven. Waarvoor al mijn hartelijke dank. Mocht u de acceptgiro nog hebben liggen, doe hem dan nog per ommegaande op de post. Bent u hem kwijt of heeft u hem niet gehad: Op bladzijde twee staat hoe u alsnog kunt betalen. Voor degenen die het blad per post krijgen toegezonden wordt minimaal € 20,00 verwacht als bijdrage. De vraag is dus niet: heeft u wat over voor het kerkblad, maar wat bent u bereid om te geven.

Mogelijk ligt de acceptgiro van de Paascollecte er ook nog? Dan kan die gelijk mee in de enveloppe! Daarmee spaart u dan ook nog het milieu.

Bent u offerbereid ?

Leerhuis Marcus-Evangelie, 2005-2006.

T.Schukken

Deze winter gingen we op weg met de evangelist Marcus. Onze gids was ds. Arjan van Lagen. Soms liet hij ons met wat aanwijzingen zelf de weg vinden, andere keren ging hij ons in stevig tempo voor.

Het evangelie van Marcus is het vroegste evangelie en wij lezen het mee met de eerste lezers van destijds. Het is een verslag van gebeurtenissen, het is een literair verhaal, bovenal is het een getuigenis van geloof, dat vooruit wijst naar de toekomst.

Als thema volgen we het geheim. Wie weet ervan? Wordt het onthuld? We bevinden ons in de menigte, die Jezus opzoekt. We horen gelijkenissen over het graan en de wijngaard, brood en wijn. Aan de leerlingen wordt dit uitgelegd, echt begrijpen doen ze het niet. De tegenstanders van Jezus stellen zich strategisch op in het door Romeinen bezette land. We nuanceren onze kijk op Judas en Bar-abbas.

In dit korte evangelie zijn de verhalen verwerkt die over Jezus verteld werden. We volgen Jezus en de zijnen naar Galilea, over het meer, en later naar Jeruzalem, op de berg. Eén keer wordt de lezer rechtstreeks aangesproken, we worden ook innerlijk bewogen.

Zeven keer liepen we met Marcus mee. Nu lezen we dit evangelie met andere ogen. Ik vraag me nu af, welke rijkdom er verborgen is in de andere evangeliën.

Geen kind in de cel!

*namens de diaconie,
Méréa Koolstra*

Vreemdelingenkinderen horen niet thuis in een gevangenis. Toch worden in Nederland kinderen steeds vaker en langer samen met hun ouders of alleen vastgezet in vreemdelingendetentie. Op dit moment alleen al zitten tientallen vreemdelingenkinderen opgesloten!

Kerkinactie en vele andere organisaties vinden deze gang van zaken onaanvaardbaar en voeren daarom actie. De diaconie van de Protestantse Gemeente Bijlmermeer sluit zich daar van harte bij aan.

U kunt een petitie tekenen, daarmee geeft u vreemdelingenkinderen die in Nederlandse gevangnissen vastzitten een stem. De petitie wordt op 21 juni overhandigd aan de ministers van Justitie en van Vreemdelingenzaken en Integratie, samen met aanbevelingen om in deze situatie verandering te brengen.

Tekenen kan op 14 mei op lijsten die in de kerk klaarliggen, maar ook op: www.geenkindindecel.nl

Kinderen schrijven:

"Je kon niet naar buiten. Wel naar een heel klein pleintje, waar niks stond. Met allemaal hekken er omheen en dat plein was 5 bij 5 meter. Je kon op de afdeling nergens heen, want het was een heel groot gebouw. Met allemaal deuren met een camera er voor. Die deuren moesten dan automatisch open gaan. Er moest een agent in die balie op een knopje drukken en dan gingen die deuren open. Overal waar je heen ging waren er deuren.

De kamer is ongeveer 2 bij 4 meter en daar staat een bed en er hangt een kast en er is een douche met alleen warm water. En de wc is van ijzer, dat zit ook niet zo lekker en is ook niet zo diep. En de matrassen zijn heel erg hard, alsof je op hout ligt en het laken is van een soort papier. Dat ligt ook niet zo lekker."

"We werden naar onze afdeling gebracht. Op die afdeling waren er 18 cellen. In elke cel passen twee personen. We kregen dus twee cellen omdat we met z'n vieren waren: mijn moeder, mijn broertje, mijn zusje en ik. De volgende dag kregen we de huisregels te horen."

Orgelconcert in de Grote of Sint Bavokerk

Elly Kroese, tel. 690 3416

Op 31 mei a.s. hoopt onze organist Gijs Boelen zijn bachelorexamen orgel te doen in bovengenoemde kerk. Voor de enthousiastelingen onder ons die dit examen willen bijwonen komen hier de volgende gegevens:

- ▶ Datum: woensdag 31 mei a.s.
aanvang: 19.15 uur
- ▶ Locatie: Grote of St. Bavokerk te Haarlem
- ▶ Programma: werken van
 - Paul Hofhaimer (laat Middeleeuwse muziek)
 - Johann Sebastian Bach
 - Max Reger (Duiste laatromantiek)
 - Jan Welmers (Nederlandse hedendaagse componist)

Een reisbeschrijving kunt u bij mij krijgen. Ik hoop dat we in groten getale komen om Gijs te ondersteunen bij zijn examen.

Wereldwijd delen 2006

René Meijer

Het is weer tijd voor de jaarlijkse acceptgiro-actie voor het missionaire en diaconale werk van Kerkinactie. Kerkinactie is de organisatie die namens de Protestantse Kerk in Nederland wereldwijd, in binnen- en buitenland, kerken en ontwikkelingsorganisaties ondersteunt bij hun werk om mensen (opnieuw) in aanraking te brengen met het evangelie van Gods koninkrijk en om ze uitzicht te bieden op Gods toekomst. Bij dit nummer van Opnieuw vindt u, als het goed is, een envelop met een acceptgiro, een folder van Kerkinactie en een brief. Voor u als lezer van Opnieuw geef ik op deze plaats graag nog wat achtergrondinformatie.

Het wordt de derde keer dat we op deze manier geld inzamelen voor het werk van Kerkinactie. Het is de eerste keer dat we dat doen als Protestantse Gemeente te Bijlmermeer. (Overigens ziet u op de acceptgiro nog staan 'SoW diakonie Bijlmermeer' want de Postbank heeft de naamswijziging van de rekening van de diaconie nog niet doorgevoerd). Ook als gefuseerde gemeente willen we onze financiële bijdrage leveren aan het werk van Kerkinactie en die bijdrage noemen we ons 'missionair en diaconaal aandeel'.

Twee jaar geleden leverde de eerste acceptgiro-actie onder hervormden en gereformeerden samen ruim 2300 euro op. Dat was een mooi bedrag. Vorig jaar viel tegen: 1461 euro slechts. Wat is de oorzaak? We kunnen slechts gissen. Misschien komt het door de acceptgiro's voor de Paascollecte die in de voorafgaande maand bij Opnieuw zaten. Die waren er namelijk in 2004 nog niet voor de gereformeerden. Het zou ook kunnen zijn dat er meer gemeenteleden rechtstreeks zijn gaan bijdragen aan het werk van Kerkinactie, via het landelijke gironummer 456. Helaas heb ik de rapportage van die giften in 2005 nog niet gezien.

Gelukkig zijn de opbrengsten van de collectes in de liturgie (alle collectes voor Kerkinactie, inclusief die voor het ZWO project) op het zelfde niveau gebleven: ruim 3000 euro in 2005 tegenover ruim 3100 in 2004. En dat terwijl er in de zomer twee Schrift-en-Tafel-collectes zijn besteed aan andere doelen dan Kerkinactie. Zoals u uit het bovenstaande begrijpt, kan ik het totaal dat we in 2005 hebben bijeengebracht voor het missionair en diaconaal aandeel nog niet geven. Misschien valt het mee (door de particuliere giften). Maar ik ben er niet helemaal gerust op. En dus kan ik het niet laten om u op te roepen even te vergeten wat uw rechterhand deed bij het invullen van de acceptgiro van vorige maand en, zo goed en zo kwaad als dat gaat met links, een royaal bedrag in te vullen op de acceptgiro voor het 'missionair en diaconaal aandeel'. Want in Gods koninkrijk zijn we geroepen om wereldwijd te delen, ook in 2006.

Ouderenkring

Ans Odinot

Voor de tweede keer voerde Wouter van Rennes ons mee naar verre oorden aan de andere kant van de aarde. De vorige keer, in november, zagen wij beelden van Nieuw-Zeeland. Deze keer konden wij genieten van prachtige beelden van een aantal van de vele eilanden in de Stille Zuidzee, die bij elkaar Polynesië genoemd worden.

Deze keer was weer even boeiend, zoniet nog boeiender. Je krijgt een hele goede indruk van een wereld die totaal van de onze verschilt.

Een wereld van kleine eilanden. Zo klein, dat het verhaal onder de plaatselijke bevolking gaat, dat de grote toestellen altijd 's nachts landen om de passagiers niet te verontrusten bij het zien van de onwaarschijnlijk korte landingsbanen.

Er was grote belangstelling van de aanwezigen, blijkens de vele vragen die gesteld werden. Dit resulteerde steeds weer in nieuwe enthousiaste verhalen van onze gastheer, die dit enthousiasme met verve en zeer welbespraakt wist over te brengen.

De volgende keer, donderdag 18 mei verwachten wij u weer tussen 9.30 en 10.00 uur in De Nieuwe Stad, waar de koffie klaar staat.

Jenneke van Veelen komt ons dan vertellen over de Islam. Dit wordt vast weer een boeiende ochtend. Allen hartelijk welkom, ook als u voor de eerste keer komt.

Vis of hengel? Overleven in de Bijlmer

Cor Ofman

Vanuit het Kerkhuis voor migrantenkerken in Amsterdam Zuidoost trek ik sinds anderhalve maand op met Ricky Ofori. Hij is een jonge pastor van de Word Miracle Church, een pinksterkerk met haar hoofdkwartier in Ghana. Pastor Ricky heeft nogal wat muzikale talenten: hij heeft een goede stem, bespeelt verschillende muziekinstrumenten, hij schrijft songteksten en dirigeert koren.

We trekken samen op in het kader van 'Praise Him 2', een project dat jonge Afrikanen via gospelmuziek wil bereiken met informatie over toegang tot de Nederlandse gezondheidszorg en aids-preventie. Voor dat laatste was ik in het Kerkhuis gedetacheerd. In de praktijk is mijn aanwezigheid daar uitgegroeid tot een inloopspreekuur met soms wel een tiental bezoekers per keer. De vragen variëren van gezondheidsproblemen tot geen onderdak, geen verblijfsstatus, geen eten, onvoldoende inkomen in verhouding tot de woonlasten. Kortom: de zaken waar een doorsnee

pastor van een doorsnee migrantenkerk dagelijks mee te maken krijgt. Aids-preventie is maar een onderdeelje van het geheel. Al het andere hoort bij het pastorale diaconaat of het diaconale pastoraat van het Kerkhuis.

Levensgevaarlijk

Om te weten wat er speelt in de diversiteit van de migrantenkerken is oog en oor hebben voor de binnenlopers een eerste voorwaarde. We kennen de *presentiemethode* als een werkwijze waarbij je als werker de buurt in gaat en probeert aan te sluiten bij de leefwereld en het levensverhaal van de mensen. Ik hoef er niet eens de straat voor op om de mensen binnen te krijgen die me deelgenoot maken van hun zorgen en mij inzicht geven in de complexiteit van leven aan de onderkant. De mensen die zich op het spreekuur melden tonen een bewonderenswaardige moed en overlevingsdrang. Ze werken op onregelmatige tijdstippen voor een karig loon, ze doen dat voor de toekomst van hun kinderen, opdat die het beter krijgen. Ze werken voor hun familie in hun land van herkomst. Ziekte *daar* betekent een aanslag op hun inkomen *hier*. Ziekte *hier* is niet minder dan een drama *daar*. Als je geen verblijfsvergunning hebt en je wordt hier ziek, dan heb je geen inkomen meer. Medische hulp is dan niet zomaar toegankelijk. Pastores uit migrantenkerken zijn de eersten die daarmee geconfronteerd worden. Ze worden er te pas en te onpas bijgeroepen. Ze zijn begeleider en chauffeur van, en intermediair tussen patiënt en (ziekenhuis)arts en moeten vaak eerst de hobbels van de patiëntenadministratie nemen. Wat te doen als de patiënt ongedocumenteerd (illegaal) en dus niet verzekerd is? Het diaconale potje van een migrantenkerk is *in no time* uitgeput. Iemand laten 'meeliften' op de ziektekostenverzekering van een ander? Drie keer zwanger raken in één jaar zou nog kunnen, maar drie keer een kind ter wereld brengen niet. Iemand met een hersenbloeding op iemands anders verzekering laten opnemen? Levensgevaarlijk! 'Maar ik kan toch niet iemand voor mijn deur laten creperen?', verzuchtte een pastor.

Helpen helpen

Juist *daarom* is adequate informatie aan de pastores over rechten en plichten bij de toegang tot de gezondheidszorg een eerste vereiste. Gemakkelijk toegankelijke kennis van de sociale en maatschappelijke kaart, een kerkelijk *ziekenfonds* voor kerkleden zonder papieren en relevante informatie over besmettelijke ziekten (tuberculose, hepatitis, aids), een *gasthuis* voor de revalidatie van uit het ziekenhuis ontslagen patiënten. Ik had niet gedacht dat ik in het Kerkhuis zóveel verschillende dingen op mijn bord zou krijgen. Heb ik het over mezelf afgeroepen? Nee, ik hoef alleen maar te luisteren en de verhalen komen vanzelf. Van de mensen die het betreft, van de pastores die ik bezoek. *Zij* geven aan dat de grenzen in zicht zijn van wat zij aankunnen. Diaconaat betekent omzien naar elkaar. Als diaconie kunnen we niet om de armen heen. De vraag is wat we eraan kunnen doen. In het werelddiaconaat geldt: geven we vis of geven we een hengel? In de praktijk van het Kerkhuis begint het met helpen wie geen helper hebben. Want de nood is vaak zeer acuut. Om vervolgens in te zetten op migrantenkerken *helpen* helpen. Niet dat er daar nu *niet* geholpen zou worden. Maar het kan efficiënter en effectiever. Door gebruik te maken van de kennis en de netwerken van de Nederlandse kerken. Net zoals ik gebruik maak van de kennis van pastor Ricky om in contact te komen met de pastores van de verschillende migrantenkerken. Zijn introductie opent deuren. Hij leert mij vissen.

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Uitnodiging Vrijheidscafé

Raad van Kerken Amsterdam

Iedereen is van harte welkom in het

Vrijheidscafé

in de Mozes & Aäronkerk

op woensdag 3 mei van 17.30 uur tot 19.00 uur

Het 4 - 5 mei Comité van de Amsterdamse Raad van Kerken organiseert dit jaar weer een Vrijheidscafé. Onder het genot van een eenvoudige maaltijd wisselen we van gedachte over het thema: Vrijheid en Verscheidenheid. Dat doen we aan de hand van de volgende stellingen: Mensen willen geen vrijheid en verscheidenheid

In onze samenleving betekent 'vrijheid en verscheidenheid' dat het recht van de sterkste geldt. Er zijn grenzen aan verscheidenheid

Hoe zit het met vrijheid en verscheidenheid in Nederland? We verwelkomen alle Amsterdammers die hierover van gedachte willen wisselen met elkaar.

Voor wie wil is er aansluitend om 19.30 uur een interreligieuze bijeenkomst in de Mozes & Aäronkerk.

Voor meer informatie kunt u terecht bij De Schinkel;

tel: (020) 664 9063; e-mail: info@deschinkel.nl

Mozes & Aäronkerk, Waterlooplein 205

Gemeenten en jongeren op de KerkenWerkdag 2006

Burret Olde

Het Protestants Dienstencentrum Noord-Holland nodigt gemeenten en groepen jongeren uit om tijdens de KerkenWerkdag op zaterdag 13 mei a.s. een presentatie te houden over de wijze waarop zij omgaan met het geloofsgesprek. U kunt hen ontmoeten, hun verhaal beluisteren en zelf ervaren hoe je het geloofsgesprek aan kunt gaan. Hieronder kunt u lezen om welke gemeenten en groepen jongeren het gaat. Wist u dat er naast het hotel 'De Rijper Eilanden' een tent wordt neergezet, waar van alles te doen is over de nieuwe visie van de Protestantse Kerk 'de Verwondering'? U kunt in gesprek gaan met Bas Plaisier (algemeen scriba) en Haaije Feenstra (algemeen directeur). In de tent kunt u ook de website van 'De Verwondering', lachspiegels en toverballen tegen komen.

'True Colours' te Huizen, vieringen waar jongeren hun stem laten horen!

"Wij hebben gekozen voor eigentijdse onderdelen en multimediale middelen. Door middel van bijvoorbeeld een sketch, een dating-show of ontmoeting met een bekende Nederlander proberen we het thema dicht bij de jongeren te brengen. We wilden dat jongeren de ruimte krijgen en zich relaxt kunnen voelen. Daarvoor hebben we een huiselijke sfeer nodig. Met mooie stoelen, met een hapje en een drankje en met soms een DJ die op de achtergrond muziek draait," vertelt Martin Geerts, één van de betrokken jongeren. Tijdens de KerkenWerkdag kunt u met de jongeren in gesprek gaan.

Paasavondwandeling te Oudkarspel

Al negen jaar organiseert een groep gemeenteleden van de Protestantse Gemeente Langedijk-Noord een wandeling in de vroege avond van Stille Zaterdag. Joke Tanja meldt: *"Noem het een stille tocht, of spiritueel sportief lopen in de lijdenstijd. Onderweg gaan de deelnemers met elkaar in gesprek. Gemiddeld komen er negentig deelnemers op af. Dit jaar hebben we voor het eerst speciale opdrachten voor jongeren. Het eindpunt is een Paaswake om 22.00 uur."* Joke Tanja en Gorit van Berkum kunnen u er alles over vertellen.

Renovare te Opperdoes

Arie Hoosbeek is ouderling voor het kringenwerk. Op de startzondag in 2005 werd het aanbod van *Renovare* gepresenteerd. Twee groepen gingen gelijk aan de slag met dit boekje van Nynke Dijkstra. Een derde en vierde groep volgden. Arie Hoosbeek: "Het is boeiend om te ontdekken welke christelijke tradities jouw leven bepaald hebben tijdens de opvoeding of latere groei. Vooral een ontspannen opening, bijvoorbeeld met een zelfgemaakte puzzel van Winnie de Poeh is belangrijk. De puzzelstukjes zijn symbolisch bedoeld: het ene stukje vult het andere aan. Al pratend merk je vaak dat de ene traditie de andere aanvult."

Verder zijn er presentaties uit:

- Broek op Langedijk: U2-muziek m.m.v. ds. Jan Andries de Boer
- Wognum: Vieringen van de Westfriese Ekklesia m.m.v. Hester Smits
- Huizen: Filosofisch spiritueel eetcafé 'Leeftocht' m.m.v. Lenie van de Ende
- Enkhuizen: tienerontmoetingen m.m.v. Carla Hogeweg
- Huizen: peuter- en kleutervieringen 'Kom in de kring' m.m.v. ds. Hanneke Borst
- 's Graveland: het intergeneratieve gesprek m.m.v. ds. Lia Davidse
- Castricum: de spiritualiteit van levensverhalen m.m.v. ds. Marianne Beitler
- Hoogkarspel/Blokker: gespreksgroepen en kerkdiensten rond het blad *Open deur* m.m.v. ds. Ineke van Middendorp

Workshops op 13 mei 2006:

1. Bas Plaisier vertelt over het waarom en hoe van het geloofsgesprek in de Protestantse Kerk in Nederland.
2. Otto Sondorp neemt u mee in de wondere wereld van het digitale geloofsgesprek.
3. June Beckx brengt ons in contact met andere culturen in Nederland.
4. Willemien Wickers introduceert het kaartspel 'Samenspraak-Levenskaart'.
5. Chris van Andel spreekt over de vorming van nieuwe gemeenten.
6. De band van 'Psalmen voor Nu' zingt en geeft uitleg over eigentijdse psalmen.
7. Maddy Blokland leert ons hoe je eigenlijk met elkaar in gesprek raakt.
8. Wielie Elhorst brengt jongerenviering 'Kerosine' (Heemstede) en jeugdkerk 'Linkz' (Haarlem) met elkaar in een spannend gesprek.

Meldt u aan voor de KerkenWerkdag! Gebruik de antwoordkaart, of meldt u online aan op www.noordholland.pkn.nl

LEZERS SCHRIJVEN

Waarom deze nacht anders was dan alle andere nachten?

Frank Odinot

Zoals al meerdere keren was aangekondigd, hielden wij in de nacht voor Paasmorgen een nachtwake.

Dat was een hele belevenis.

Als je er aan begint, denk je: "Houd ik dat wel vol?" Maar dat viel reuze mee. Er hadden zich acht mensen aangemeld en daar kwamen 's avonds spontaan drie bij, zodat we met elf waren.

Een zeer divers gezelschap: jeugd, middelbare leeftijd en de 'niet meer zo jeugdigen' waren vertegenwoordigd. En die laatste groep hield het misschien nog wel het makkelijkst vol.

Nu ging het natuurlijk niet in de eerste plaats om volhouden. Maar meer om een spirituele belevenis. En dat is het zeker geworden.

Ds. Arjan van Lagen was de initiator. Hij had al eerder elders zo iets meegemaakt. Maar dan was alles van tevoren vastgelegd. Hier voelden wij echter niet zoveel voor. En deze opstelling heeft zijn kracht bewezen.

Om middernacht begonnen we de eerste viering in zaal drie, daar er nog een kerkdienst aan de gang was van de rooms-katholieke Parochie.

De volgende vieringen vonden plaats in de grote kerkzaal. In het lage gedeelte bij de nooduitgang was een kring gemaakt met in het midden een klein 'liturgisch centrum' met een grote kaars. Als we zongen, klonk dat in de stilte van de nacht prachtig door, met de galm van de zaal.

Steeds gingen wij van onze 'basis' (in zaal twee) in processie door de hal naar de kerkzaal met elk een kaars in de hand. Dat verhoogde de plechtige sfeer op een prettige manier.

Elke viering was door twee mensen voorbereid, met gebeden, liederen, voorbeden en bijbelteksten. Dat leidde tot vieringen die steeds een ander accent legden, een andere sfeer ademden. Toch was elke viering ook steeds doortrokken van het centrale thema: de pelgrimsreis van Pasen en van het hele leven van de duisternis naar het licht. En het vertrouwen dat God ons steunt in moeilijke tijden: "Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want u bent bij mij, uw stok en uw staf, zij geven mij moed." (Ps 23:4 NBV)

Een belangrijk onderdeel was ook de stilte. En 's nachts is het echt heel stil!

Om 7.00 uur was de slotviering die was voorbereid en werd voorgegaan door Arjan van Lagen met een Avondmaalsviering rond de nieuwe Paaskaars.

De laatste twee vieringen hadden wij ook nog versterking van twee vroege vogels.

Ontroerend vond ik het Onze Vader, gebeden in de kring, hand in hand rond de Paaskaars.

Het was niet iets van: 'dat doe je even', maar zeer zeker de moeite waard, zoniet heel inspirerend. Een aanrader voor anderen om volgend jaar misschien eens geheel of gedeeltelijk mee te maken. Het mooie van de nacht is niet het wakker blijven, maar de intense stilte, die bijdraagt aan het intense karakter van het samen zijn en samen vieren en die het zo bijzonder maakt.